

ג. ח' ג' י

1914

ב ת נ ה ע ז ה ס ע ק
(זְרַק זָכְרוּבָּות)

doc. 06118

לזכר צבי נדב

למעלה מארבעים שנה עברו מאז. זכר היטט ה呵呵 נישא מכך במוחו ופדראים שוכנים בשתוchar שלבי, kaliil, קצחות מאונס פנוי רחוק הזמן וקצתם מתוך מחסן שלילי להפרזה הנזהגה אצלנו בהעלאת זכרונות על מעשים ועושיהם שעם כל ערכם בזמנם אין לראותם כחוויות לדירות. היה זה בימי מלחמת העולם הריאובה. היישוב הדל בארץ היה בתווך במצבם ופחד; השילוחים התדרביהם גלו שהם עוין וחרודני בלאו התפלחים את תלותם שיבת ציון והראו את נתן זרים בכל הגדנות; חדרו ארחות הקאנולציה רשתם איטת הקונסוליות הזרים וטילו תותח הרכבה הרכז וע... גם התעתמאות וקבלת עוז פלכות תורכיה, ואף ההתקדמות לצבאה, לא עירדו כלב השלישים אמרון רב. תל אביב הייתה ריקה מדם אחריו גרווא תושביה ובכל מקומות שדרה מבוכה וחרדה לקרה הצפוי.

יום אחד נזעע היישוב לשטע בשורה אומה שעברה בלחשות מה לאוזן.

ספרו כי אחד פבנוי משפטת. בליך ניד המכובדת בראשו לציוון נתפס במדבר אנטול ופiero נודע לשלוחנות על רשות רג'אל הפועלת בארץ ל激动 אנטול, רשות שמכבזה בזכרון יעקב ועתלאן ובראש אישיות דרואה שהיתה מקורבת לאלאע העליון בכל החבל, לג'מאן פשה העריך. ספרו כי ג'מאן פשה מטהך זועק כאריה פצעה: האיש שהיה קרבו ובתען בו אמרון, בגד בו בצדקה כה מהפירה וימתחת לאפרו" שוה רשות שביעודה לכלוד אותו ולקרוע מעל הקיסרות העוטופנית את הארץ כדי לפסור אותה לאויב האנגלו. כל רואו פניו לחדר מטבח עיניו האחורות והבושים במדקרים הרבה זרעדו לכל חגה שיכא מפיו, כי ידעו שהייהם תלויים בפוץ פיר של ערייך אכזר זה.

אבי הימי או ציון תורכי בשנות מריד אבא בדמשק שעד תחת טרוות גדרנית ואומשרית חליפות. גם במריד זה בתקופה הידיעה על הרגול היחודי בארץ בתהמה, ידעתי כי הטענים עליו נתברר כי אמרון ללא סיכון (ובוכחתו) בזיה אחיך במצבים הקשיים בירוד), אעפ"י אבד לו רשות הבאות במעטדי. והבנה בעצם הימיט ה呵呵 אני קיבל מכתב מטה חבריו יוסף (ברורפן) ובו הוראת לבקש מיד חושה ולבוא בלי דחויה לעין גנים להתייעצת דחופה בעבון לאומי. המכתב הכיל גם מצוות עשה, כמו השגת ידיעות מסוימות מבית החירות לרפטוני יד בדמשק, וגם מצוות לא תעשה, ביחיד מלכלי להגיד אף מלה אחת לחבריהם בדמשק ואיפלו לא לדב" (הוז), ובסוף אותו מכתב שפצע קדר המרייך אותן לא להשתהות - ייכאלו בחירות הדבירות. למוטר להוציא כי כעבור ימים אחדים נמצאת במחמת הלילה ליד עין גנים. באטליה הבחנתה והריגתה את החרדה שאפפה את אנשי נדו ושמעתה בנשימת עזרה על הסכינה הנשquetת לישוב מגלו. רשות הרגול אם כי ידנו לא הינה במעל. ילו... 1

לאזר אל תוך מעדנות מושג הרГОל בדמשק ולבוטז על משמר הבונת הייאורוב.
לא עבריו יפִים אחדים וככל הארץ היה כטרקה. בפקודת ג'מאל פשה מתרז
עpsi דברו לפשו ארצה ולחשוף אותו יוסף לאננסקי, אמצעו קוו התורככים
להציג דיעות הדרישות להם לחשול המרגלים. זכרון יעקב הוקפה, שרה
אתרכסן עבetta וחתמה רתורכחים אימנו להחריב את המושבה בתורתם ולהפוך זאת
טל ארבות. ובכזע עלי לXHR ולחזור לדמשק, רמייך צאתך לדרך. אני צובר בחוץ
מה חסום והנה לךראתמי צבי (נדב) ישפואליק (הפרט).

**– התרצה להלبوت אלינו לאשוויל צפוניה? – אואל אוטי אבוי. בחיוור
רב-משמעות.**

— כפובן — אני ערבה, רטיך אבו עולומ על העגלת וירזאים לדרך.
אני זכר אימתי מגשטי את צבי בראשינה, אך פצמן ברקפו בינוינו יחס
אטון והערבה הדדיים. היזה היה שבוד מזר במקצת, עונתי עיניו תכלת חולבזו
כגון מני שה תמיד לעולה, חיזוק מקועה תלו לו בקאה שפטו ומחרורי כל אלה
חבירים אורט זגבירה להפליא, והמ שמדו לו אחיה בענויות הקשים אנתבנה
בhem בנכארת. ידעת שאלתו היא בקאה ובקשור היא שקרת ולא הסתת ללבת
אחרי, גם היזה ציין לעתים את אטרובי הגטיר כי יבעיך את נסיבותי לצוות
ללא סיג. דבר זה נעם לו ביחס מelow שלגנו כן הדרתקתי פן מהקבוצה
היפותטית באשמת אי-ציותות, כביכצל, בעוד שאנו רק בסוף להוכיח לחבריו כי
לא יכול לעמוד במשימה לאורך ימם שרצו להשליל עלי ובקשתי רשות לדוחפתה
לצמן מה.

מבני החבורה שעדתני בקשר אתה, Hari מלבד צבי בתרשתי ביוטר מחל
(ונא), עיינה היפרות השיקו תפיד על אצת רמשבה חד עם תבונה ועוז-
רזה, ואלה שבלו בטע מלשע, אמרה, שאפע חמימות רצעז כאחד.
נסעכו בשקי ללא הדרעה, רף פעם הווקפנו לפטע רוכבים דוחרים ורק
בחיותם קרובים מאד אלינו הכרנו את האחים ריאי. מפיהם שמענו כי בלחש
האחים התורכיים יצאו לחפש את יוסף לשנטקן כדי למסור אותו "ה" או
מת לשלוחנות למן סירדו את המצור על זכרון יעקב. אחרי זה המשיכו
להתבדבב בעגלת שקוועט במחבות ומטוחים עד שחגנון, כטראפנוי, לכרכור
לחבינה קלת.

צבי זאמוֹאלאַלִיךְ חזָרֶה לעֲבָלָה וְאתָם גַּזְדְּרָתָם תּוֹרְכִּי שְׁבָרָה בְּעֵינֵיכְיָה מְשׂוֹבֵב
בְּפִקְצָתְךָ לְבוֹשָׁךְ נָאָה, עַל רַאֲשָׁךְ כְּפִיהָ של מַשְׁאָה וְעַקְלָךְ שְׂזוֹר חָוְשִׁי זָהָב וְעַל גַּרְגָּשָׁךְ
פְּנַיְךְ רַעַם-עֲזָרִים. גַּמְּנָא אַתָּא כְּפִירְגִּים אַחֲרְגִּים אַזְעַקְמִין דְּגִימִין גַּלְגָּלִים;
וְכֵן. וְאֵלָא כְּפִירְגִּים גְּרוּמָה כְּלָעָם אַזְעַקְמִין אֵל אַזְעַקְמִין. קְאַמְּנִי זָהָב, גַּלְגָּלִים
הַעֲרֵה אֵל אַחֲרִים כְּלָעָם וְאֵל אַתָּא כְּפִירְגִּים כְּלָעָם גַּלְגָּלִים, קְרַבְמִין
גְּרוּמִין. פְּהֵזְה אַתָּה גְּרוּמִין?

- לא הבהירנו - נחבה הגדודת ושהוא מסדר כיצד עליה בידך להנחות גט

אחריהם בדרכו, וזהו שופע דבריהם על ההכרה לפלא אלהות בלתי נעה זו של רגול, אך אין ברירה; שוערתו תצמץ מאכזלה; והוא יודה בראשי הימין סולדים
בדרכו זו, אך עם הנלחם על עתידו איןו בדרכם באמצאים; אם, מעבר לגבול, •
במה גאים דגליים המסייעים אתם. לא אזכיר אם עבירותו, אך נדמה לו כי ככל
שברכה יותר בחתוגדיות האלמת כן הרבה לדבר עד אלבסטוק נרטן.
הגענו לתל עדשים וננרדנו. כמה צאן עבר אורת רגע עד שירדתי לתחנה
הרכבת בעטולה כדו' להמשיך דרכו לדמשק לא אזכיר עוד, אך בתוויות מהלך
על רצף התנהה בא מישור ולחם לי כי צבי אסיך פבי עבד בחקירה ובונאות
מיידי חסן בק הנורוד, שראה לדעת פ' היה הקzin אשר נפע בעגלת אורה ועם
לשנסקי.

הרוחות בדמשק היו עכורות פאך. בן הארץ הוסיף לתג'ע עצורים לפלא
בעיר זו. ראש היישוב, דיזנגוף קלוריסקי ובריל, הלו ל诙ג עם ג'אל
שה כדי לנשות לשק את חמו ולבוך אורת במקצת, הם אףו להסביר לו שכת
ג.מ.ל.ו. איבת אהבה על היישוב, אך חזרו מדויקים ורצוצים. שעה ארוכת
חכמתו. יחד עם חבר אחר בחר הסטוק לחדרו של דיזנגוף במלון כדי לשפטו
פני שלוח. היישוב מדרים על הפטושה, אך דבדוק נפשם לא נתנו לחראות
לעינינו פיד. בינתיהם עליה בידי לסתבו לטור מערבת החקירה, התיררכס בקש
תורגנונים שאינם מבני המקומם רבעו אל המارد האגרטני וhazi אורה לעזר
בחקירת העזרדים.

בוקר אחד הקדמתי ללבת לפקות החקירה. היה עליו לחקור אורתו וטרגל
חשוב ביותר, ראה מהירת דערות בארץ, גבור כאריו בכל הענויות בנצח לא
הואילו לדובב אורתו. החדר היה מלא קזינו. בולשת ומכל עבר נבשו בו עיניהם
דזקרים, זעמות, תובעות ומצאות. כראיתי את צבי כבול באשליאות נפל לפה
בקרבי, אך עלי לזכור לפני מי אני. יושב ופי הם אווטאים אותי. מכל צד...
חוקר הראשי רצה לדעת ביחיד פ' היה הקzin שבסע עם צבי ועם לשנסקי.
רגול בימי שלחת מסוכן פ' כמה אם פעורבים בר אבא צבא. על לוחץ, אפרא,
על האסיך ולהוציא מפיו רמז כלשהובדבר אורת קזין. צבי שברבן בשיענות
מושפלות וכאלור לא שמע את פאלתי. ט██בּ דמזה דקה, חבל מהכיס... סוף סוף
פרים צבי את דאשו לאש לאט, נועץ בי שמי עיניהם ארכניאת, דומה שהוא
סתמאץ להזכיר בדבר, לבוי פג בקרבי, חשתוי מהבן, אך חנה הוא מצען בראשו
אניה וՃה וממלמל:

- לא, לא אדע.

آن הדאלת חזקה כמה עטפים בזרות שוכרת וטדי. פעם אורתה תשובה אשית,
מוגבגת ו — שלילית. עתה הווקל לו. המכתי בחקירה ותוך כד. כך גליתי
לצבי ברטזי סתרים כי אנו עומדים על המשמר, אין הוא בודד וכי על...

להתאפשר בעמ' דתו היעיקות; ולא עוד אלא שמצאתו עוז בנסיבות לחשיר דרך אגב לחזקרים כי אני מושיל סדק בזחות האסיד. לא יתכן - אפרת - שزادה זאת מסובל לעטוד בראש מחרת כה פשוכנות. על השאלת מה הביא אותה למחשבה זו אני מצכיע על מראתך, תבונתך המרואלות ובמיוחד - על תשובהותיך העלומות ועל דבריו אלה לעבini.

ה' מים חלפו עבורי עד שערב אחד נודע לנו כי למחרת עם עלות השחר מיטלו הרגלים הצירוגנים בכבר המרכזית בעיר. אני מתאץ להעלות בזיכרון את השעות הארוכות של אותו ליל בעורתי, אך הלילה תחיה כאלג' נטח פלנ'ה הזפנ'ם, רק זאת אזכיר כי באפלולית הבוקר חמקנו אביו ואחוריים פן הבית בלבד. שאלות שלונות, כאבליים, ובברכיים כושלות צעדנו לעבר ככר פרגו. שם, כמו גם הכביר, ליד פרדי, עמדו עצי התליה ועליהם הגוריות עשוות חולוקים לבנים ואלהם דבקים גליונות ביד גדולי נושא. שטחת הגדרון, ראשיהם שפוחדים באלבוטן למאה ותחת אחד החלוקים מתנדנדות שתי רגליים קשורות בתפנ'ת בתוך נעלים בעלות עקבים גבוקים, רגליהם לשבסקי. מtbody עמדים בפעgal במח אדשיים, בינויהם אצינ'ם גרבני'ם תווים; אני חש את הلمות לבוי ואטרטורה בכל גומי ומבעד לדוק לה על עיבוי אביו. נבחין בשני עצי התליה; שביהם צויהו לשבסקי ובליך'נד, האליש'ם בעדר, והוא נתנה מכך מטוק...
ל'ימי'ם בתי לו צבי תרובה שלו ועליה הקדשה למו שאציג לו ממות---